

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

117. An dum causa agitur, an reus gaudeat Immunitate, necne, possit
iudex sæcularis illum ab Ecclesia extrahere & in suis carceribus detinere?
Et quid est sentiendum de modo constituendi reos ligatos ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

bant & damnant Ergo, &c.

17. Nec obstat dicere quod tunc consuetudo contra immunitatem Ecclesiarum esset irrationabilis, & introducta aduersus sacros Canones, quando tolleretur vniuersam Ecclesiarum immunitatem; secus si in aliquo casu, vt accidit in consuetudinibus aliquorum Regnorum. Et ita argumentatur Couarruias, quem more peccudum (dupliciter mihi de viris doctis sic loqui) sequuti sunt postea multi Iuriconsulti, vt Cenedus in Canon. Question. 9. 4. num. 3. Sesse de inibit. v. 8. §. 3. n. 136. 146. 147. & 155. Pereira de manu Regia part. 2. cap. 59. n. 19. Gutierrez de Gabell. quest. 93. num. 12. Gasitas de nobilit. gloss. 9. num. 44. & sequent. Vallaeus tom. 1. allegat. 10. num. 5. Castillo, Soto maior de tertiis, cap. 12. cum. 34. Rodericus de ann. reddit. lib. 1. cap. 17. num. 58. 62. & 63. Villalobos in compend. opin. verb. Clericus. num. 80. in fin. Farinacius quest. 8. num. 3. Grassius de effect. Cleric. effect. 1. num. 388. Gratianus in disceptat. forensib. tom. 1. cap. 40. n. 39. Giurba consil. 52. num. 3. Iulius Clarus in §. fin. quest. 36. verb. Sed & Thomas Bozius de iur. stat. cap. 17. & quod Papa, & alij.

18. Sed hæc doctrina est prorsus refellenda, tanquam Sacris Canonibus contraria, vt patet per textum expressum in cap. Clericus de iudiciis: in quo à Summo Pontifice damnatur consuetudo particularis contra immunitatem Ecclesiasticam, & ex aliis iuribus, quæ ego adduxi in part. 4. tr. 1. resol. 21. Et hæc sententiam nunc magis stabilire conabor.

19. Dico igitur demandandas esse omnes consuetudines contra immunitatem Ecclesiasticam, etiam si non sunt generales, ita vt tollerent omnem immunitatem sed etiam si sint particulares quoad vnam tantum causam; & hoc non solum ex auctoritate sacrorum Canonum, sed ex solidissimis rationibus; quia vt supra visum est, consuetudo non potest introducere id quod lex non potest statuere; quod etiam determinat Sacra Rota die 26. Nouembris 1594. coram Gypso, & die 22. Martij 1613. coram Mangano penes posthumas Farinacij tom. 1. decis. 20. n. 5. & decis. 479. num. 3. non enim plus auctoritatis potest habere, quam lex, vt patet ex iuribus, quæ adducit Sacra Rota die 30. Martij 1629. coram Vbaldo penes decisiones Venetas Guerrilij decis. 265. num. 18. Sed lex Laica non solum in generali, sed nec etiam in particulari aliquo casu potest statuere aliquid contra immunitatem Ecclesiasticam, vt de se patet, nec indiget probatione, ex defectu nempe iurisdictionis, vt inter alios docet Chartarius decis. 38. in num. 84.

20. Quod confirmatur, nam valet argumentum de toto ad partem, vt obseruat Sacra Rota in vna Romana die 11. Maij anno 1609. coram Damasceno penes posthumas Farinacij tom. 1. decis. 223. num. 1. & patet ex l. que toto ff. de rei vendic. & ex Menochio de presump. lib. 3. quest. 35. num. 27. Surdo consil. 435. numer. 21. Thoma à Romasertis in floribus legum Regul. 46. maxime vbi datur eadem ratio, vt est in casu nostro. Idem Menochius consil. 72. num. 5. Surdus consil. 193. num. 6. Et alij. Si ergo consuetudo generalis contra libertatem Ecclesiasticam etiam secundum Aduersarios est reprobanda; neque etiam particularis erit admittenda; vtraque enim est deformis & irrationabilis; nam magis & minus nõ differunt specie, nec mutant substantiam rei, vt habetur in l. vltim. ff. de fund. instruat. & in l. si is cui. ff. quemadmod. seruit. amittat. & docet Surdus consil. 305. num. 66. & consil. 368. num. 13. cum aliis; ergo, &c.

21. Et ita hæc nostram sententiam, nempe consuetudines etiam particulares, & quoad aliquem casum tantum contra immunitatem Ecclesiasticam esse reprobandas docet Baldellus tom. 1. lib. 5. disp. 39.

nu. 7. Bonacina in Bull. Cæn. disp. 1. quest. 20. punct. 1. num. 10. Gasparus in defens. iur. Pontif. disp. 6. cap. 4. num. 23. Ciarlinius in controuers. forensib. lib. 1. cap. 31. num. 17. Mascardus de interpretat. statutor. conclus. 1. num. 131. Sperellus decis. 37. num. 47. Tannerus tom. 3. disp. 5. quest. 7. dub. 1. num. 16. cum Suarez & Valboas quos vbi supra citauimus; quibus etiam adde Duardum in Bullam Cæna, lib. 2. num. 18. quest. 9. numer. 7. Et ita hæc sententiam nominatim contra Couarruiam nouissime improbat Sacra Rota Romana die 20. Iunij 1636. coram bon. mem. Coccino in causa Barcinonensis emptionis.

22. Igitur reassumendo breuiter omnia supra dicta assero (& qui habet aures audiendi audiat) omnes & quascunque consuetudines contra immunitatem Ecclesiæ, & Ecclesiasticarum personarum esse inualidas; quia sunt contra ius diuinum, vel saltem contra ius positum, aduersus quod præualere non possunt; quia sunt irrationabiles, & ab ipso iure reprobantur tanquam tales: & quia à Concilio Tridentino, & constitutione Gregoriana fuerunt reuocata; Ergo nec excusari possunt ex tacita Summi Pontificis approbatione, nam reclamatione singulis annis in Bulla Cæna, vt satis probabitur in Apologia contra Salgadum, vt docet nouissime Franciscus Arano in part. 2. D. Thoma, quest. 97. disp. 3. sect. 5. diffie. 4. & post hæc scripta Sanctissimus D. N. Urbanus VIII edidit Bullam quæ incipit Romanus Pontifex dat. Romæ 5. Iunij 1641. vbi annullat & reprobat & declarat semper fuisse nullas & reprobatas omnes consuetudines contra immunitatem Ecclesiasticam.

23. Vnde ex omnibus supradictis patet refellendum esse Balsosam de iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. num. 82. vbi asserit circa immunitatem Ecclesiasticam magnam habere vim consuetudinem; quapropter in multis casibus ad illam recurrendum esse; cum in nullo casu, vt supra probatum est, possit consuetudo contra immunitatem Ecclesiasticam præualere.

RESOL CXVII.

An dum causa agitur, reus gaudeat Immunitate, necne, & an possit iudex secularis illum ab Ecclesia extrahere, & in suis carceribus detinere?

Et quid est sentiendum de modo constituendi reos ligatos intra Ecclesiam?

Et in textu huius Resolutionis aliqui alij curiosi casus sapius contingentes in praxi quaruntur, & explanantur, in quibus reus gaudet Ecclesia Immunitate. Ex part. 1. tract. 1. Resol. 32.

§. 1. **A**ffirmatiuè responderi Sarpus c. 6. fol. 65. vbi postquam dixisset aliquos asserere in tali casu reos esse custodiendos in compediibus intra Ecclesiam; aliquos verò dixisse vigilias custodiendas esse circa Ecclesiam; ipse tandem sic subdit. Prudentes iudices rectius iudicauerunt reos ab Ecclesiis extrahere; saluo tamen iure restituendi sacro loco, quando ita expedire visum fuerit, eosque custodiæ tradere, donec prehensio probata sit, aut improbata, Ecclesiæ restituantur, pro vt iure conuenire visum fuerit. Sic ille.

2. Sed primus modus constituendi reos ligatos intra Ecclesiam, iam supra satis à nobis reprobatus est contra Fontanellam. Secundum modum reprobat Sarpus ob reuerentiam debitam sacro loco (Timeo Danaos; & dona ferentes) sed non damnat Raphael de la Torre tom. 2. in 2. 2. quest. 99. art. 3. disp. 7. & Suarez de Relig. tom. 1. lib. 3. cap. 12. n. 4. & alij; quos citat & sequitur Castrus Palaus tom. 2. tract. 11. disp. 6. dicit.

Sup. hoc lege supra §. Sed quia. huius Res. & in tom. 6. tract. 1. Ref. 15. §. vlt. & Vide illam per totam, & Resolutiones eius primæ nor. & infra in tr. 2. ex Ref. 355. Vide §. 10. Deinde. post medium.

Supra in Ref. que hic est antecessus §. Hinc obiter, & supra in Ref. 101. §. vlt. à lin. 6. à vers. Nec appret. bo.

Que hic infra in tr. Ref. 2. à 1. sed dato. huius Ref. & in aliis eius primæ bo.

Idem in Ref. 101. §. vlt. à lin. 6. à vers. Nec appret. bo.

unic. punct. 11. num. 6. Tertium modum, quem ipse approbat, ego prorsus reprobō. Primum quia extrahēs delinquentem sicut vult Sarpus, extraheret illum sine licentia Episcopi, quod supra probatum est esse contra sacros Canones, & Bullam Gregorianam. Secundò, quia Ecclesia habet regulam pro se, quod quilibet cuiuscunque conditionis ad Ecclesiam confugiens sit ea tutus. Tertio, quia cum reus sit iam intra Ecclesiam; dicitur ipsa Ecclesia in ipsius quasi possessione; & idè in eadem possessione conservanda, donec de veritate quæstionis appareat. Et ita docet Decianus *lib. 6. cap. 29. num. 2.* Farinacius de *immunitat. cap. ult. num. 370.* & Peregrinus *cap. 16. n. 29.* vbi sic ait: Decianus tuetur, quod regulariter etiam de iure non sit reus consignandus Curie seculari, & ille detineatur in carceribus Laicis, sed tutus debeat permanere penes iudicem Ecclesiasticum. Sic ille. Et de hac quæstione non est dubitandum post constitutionem Gregorianam, vbi statutum est quod delinquentes postquam ab Ecclesiis, locisve sacris, in casu quo Episcopi recusaverint extrahere, à seculari extracti, & capti fuerint, ad carceres Curie Ecclesiasticæ reponantur; & inibi sub tuto & firmo carcere, opportunæque custodia illis data etiam si opus fuerit, per Curiam secularem detineri debeant. Ita ille.

3. Sed hinc insurgit dubium. An liceat iudicibus Laicis in casibus exceptis reos reponere in carceribus secularibus nomine Episcopi, vt ibi tutius custodiatur. Affirmatiuè respondent aliqui, quia in tali casu cõsentur reponi in Carceribus Curie Ecclesiasticæ cum ibi Episcopi nomine detineatur; sed hoc mihi nõ placet; cum Bulla præscribat reum reponendum esse in carceribus Ecclesiasticis, & postquam Episcopus declaraverit eum gaudere immunitate, non possit eum à carceribus liberare, nisi consentiente Magistratu seculari. Hinc à fortiori dicendum est non posse iudicem Laicum, qui extrahit reum in casibus exceptis, retinere illum in carceribus suis dando tamen cautionem de immunitate, sed debet re ipsa reum Ecclesiæ restituere: ita Bonacina *tom. 2. disp. 3. quæst. 7. punct. 4. num. 11.* & alij asserentes hoc procedere etiam si reus sic extractus vellet cedere * iuri suo.

* Sup hoc lege §. penult. & vlt. huius Ref.

4. Sed hinc obiter querenda sunt aliqua. Et primò inquirō. An Ministri, qui violenter extrahunt reum ab Ecclesia, si postea ex aliquo delicto ad eam confugiant, priuètur immunitate. Et affirmatiuè respondet Decianus *lib. 6. cap. 25. num. 9.* Germonius de *Sacerdot. immunitat. lib. 3. capit. 16. num. 104.* & alij: quia non videtur concedendam esse immunitatem ei, qui noluit eam alteri concedere. Verùm ego contrarium sentio cum Castro Palao *tom. 1. tract. 11. disp. unic. punct. 10. num. 10.* & Farinacio de *immunit. cap. 6. num. 106.* Qui concedo talem reum dignum esse, vt immunitate priuètur: sed non apparet ex vilo Canone esse de facto talem penam contra illum statutam: ergo pro illo stat regula generalis, vt ipse debeat immunitate gaudere.

Sup. hoc lege §. annot. 109.

5. Quæro secundò. An in casibus non exceptis possit Prælatus dare licentiam extrahendi reos ab Ecclesia; & ex illius mandato possit iudex Laicus delinquentem capere & punire. Et affirmatiuè respondet Correa in *relect. de immunit. par. 4. n. 10.* Suarez *tom. 1. de Relig. 3. c. 13. n. 3.* Syluest. *verb. immunitas 3. quæst. 4. n. 4.* Raphaël de la Torre *tom. 2. in 2. quæst. 99. art. 3. disp. 7. gardu 8.* & Villalobos in *summ. tom. 2. tr. 39. difficul. 8. n. 3.* vbi sic ait. [Tampoco sería pecado, quando los Rectores de la Iglesia diesen licencia instamente para sacarle, y esto aunque el reo se quejasse: La razon es, porque el priuilegio se concede principalmente à la

Iglesia, y entonces sería iusta quando se intreguesen dando primero seguridad de que no le castigarian con vida, ni en otra pena corporal; como se colige dal *cap. id. consuetudinis 17. quæst. 4.*] Ita Villalobos Et hanc sententiam post constitutionem Gregorianam, quod valde miror, tenet Peregrinus de *immunitat. c. 12. num. 9.*

6. Sed stante dicta Bulla Gregorij XIV. ego prorsus teneo hoc Prælatis esse interdictum, nec posse reos iudici seculari consignare extra casus expressos. Et ita docet Bonacina *tom. 2. disp. 3. q. 7. punct. 7. n. 3.* cui ego addo Castrum Palao *tom. 2. tr. 11. disp. unic. punct. 11. n. 5.* quia, ait ille, in supradicta Bulla solum in aliquibus casibus cõceditur Prælatis hæc facultas consignandi reos iudicibus secularibus; ergo tacitè in aliis negatur, maximè cum in dicta Bulla dicatur esse irritum & inane, quod contra actum fuerit. Ergo ne immunitas violeetur in casibus non expressis, concurrere debet consensus rei, & consensus Ecclesiæ: nam contra Villalobos & alios vbi supra, dicendum est quod licet hoc priuilegium sit concessum Ecclesiæ, ordinatur tamen etiam & redundat in reos ad illam confugientes, vt non possint inuiti abstrahi. Et idè sententiam Villalobos & aliorum caueant iudices Ecclesiastici in praxim deducere: nam etiam non desunt asserentes in tali casu Episcopum incurere in excommunicationem, quia violat immunitatem in constitutione Gregoriana præscriptam, licet alij respondeant dictam excommunicationem impositam esse contra violantes immunitatem per extrahendi, non autem contra Episcopos præbentes extrahendi facultatem.

7. Et nota hinc obiter, quod quando index extrahit reum ab Ecclesia sine licentia Episcopi, licet postea securitatem tribuat, & cautionem & iuramentum, non esse corporaliter reum puniturum, non excusatur, si non restituat reum Ecclesiæ, quæ spoliata fuit. Ita Suarez de *Relig. tom. 1. lib. 3. c. 13. num. 6.* & alij quos citat & sequitur Farinacius *cap. 2. n. 50.* quibus adde Villalobos *num. 4.*

8. Quæro tertio. An iudex Laicus extrahens reum ab Ecclesia, teneatur ad restitutionem damnorum, quæ inde passus est. Non teneri ad vllam restitutionem asserunt aliqui, quia in sententiâ D. Thomæ 2. 2. q. 99. *artic. 2. ad 3.* in tali casu non committitur nisi solum sacrilegium, quia rem sacram violat; ergo non adest obligatio restitutionis, quæ confurgit ex violatione iustitiæ. Vide Decianum *lib. 2. cap. 28. num. 6.* & alios, quos enumerat Ambrosinus de *immunitat. cap. 15. num. 8.*

9. Sed ibi ipse merito sententiam tenet affirmatiuam quam etiã tuetur Suarez de *Relig. tom. 1. lib. 3. c. 13. numer. 5.* Valentia *tom. 3. disp. 15. punct. 1. quæst. 2.* Villalobos in *summa tom. 2. tract. 39. difficult. 8. num. 4.* Layman *lib. 4. tract. 9. cap. 3. num. 14.* Scortia in *Bulla Pontif. Epitome 152. theorem. 285.* Peregrinus de *immunit. cap. 15. num. 26.* Farinacius *cap. 20. numer. 321.* Bonacina *tom. 2. disp. 3. quæst. 7. punct. 7. num. 3.* Castrum Palao *tom. 2. tract. 11. disp. unic. punct. 11. num. 14.* Probatur primò; quia illa extractio non solum est Ecclesiæ iniuriosa, sed etiam reo; nam ipse ius habet ne in Ecclesia capiatur; & si opus fuerit, per vim, & arma potest extrahenti resistere, vt tradit Farinacius *cap. 2. num. 46.* Italia *lib. 1. cap. 6. §. 2. num. 45.* Suarez vbi supra, *num. 4.* & alij: ergo iudex peccat contra iustitiam commutatiuam illum extrahendo; ergo ad restitutionem damnorum tenetur. Probatur secundò, quia iudex Laicus capiens Clericum nõ solum peccat peccato sacrilegij; sed etiam iniustitiæ, cum in ipsum iurisdictionem non habeat; ergo etiam non solum peccabit peccato sacrilegij, sed etiam iniustitiæ

Sup. hoc lege supra ex Ref. 57. doctrinam §. Sed non destinam. & seq.

Sup. hoc supra in Ref. 108. §. Illustrissimo, & seqq.

iniustitia capiendo Laicum in Ecclesia; quia in ipsum, dum existit in Ecclesia, nullam iurisdictionem habet.

10. Nec obstat hoc privilegium esse concessum loco & non personae; ut saepius supra dictum est; nam respondeo hoc privilegium redundare etiam in homines ad ipsam Ecclesiam confugientes; & idem concessum est quidem loco, sed ut tuti sint in eo existentes.

11. Dicere autem, quod nullus iudex hanc restitutionem facit, & difficile creditur est tam communem praxim continere tam grauem errorem. Respondeo cum Suarez hic nos non tractare quid fiat, sed quid fieri debeat; nulla enim consuetudo praualere potest contra hoc ius, quod naturale est, supposita Ecclesiae immunitate, cui etiam iudices per sua facta derogare non possunt.

12. Restat modò respondere ad auctoritatem Sancti Magistri. Dico igitur primò D. Thomam in dicto loco solum voluisse definire aliqua peccata sacrilegij separata ab omni alia malitia; & licet exemplum poluerit in iudice extrahente delinquentem ab Ecclesia, illi inhærendum non esse, cum solum transeunter dixerit, & exemplorum non requiritur veritas. Vel secundo dicendum est & melius, quod non obstat S. Thomam dixisse, cum iudex extrahit reum ab Ecclesia, solum illud peccatum habere malitiam sacrilegij: quia potest explicari habere malitiam sacrilegij per se ac primariò; consecutiue tamen habere malitiam iniustitiae; quatenus supposita immunitate competit ius delinquentibus ad Ecclesiam confugientibus, ne per vim ab ipso extrahi possint. Et hæc dicta esse volo pro reuerentia Angelico Doctore debita.

13. Quæto quartò. An extractus ab Ecclesia restituendus sit, etiam si post extractionem in carceribus, verbi gratia, iudicis Laici commiserit delictum pertinens ad forum sæculare. Negatiue respondet Gama dec. 57. Sed ego puto contrariam sententiam esse tenendam, quam tenetur Peregrinus de immunit. cap. 15. num. 25. Bonacina tom. 2. disp. 3. quest. 7. punct. 4. num. 13. Farinacius cap. 2. num. 49. & alij. Et ratio est, quia qui prior est tempore, potior est iure, & non est conueniens, ut Ecclesia propter iniustam iudicis Laici extractionem detrimentum in sua immunitate patiatur.

14. Sed hic non est omittenda curiosa & pulchra quaestio. An reus, qui fuit extractus violenter ab Ecclesia & deductus ad carceres Laicales, possit renunciare privilegio immunitatis? Et affirmatiuam sententiam tenet Barbosa de iure Eccles. lib. 2. cap. 3. num. 58. quam in puncto iuris dicit esse veriorum; cum nõ principaliter Ecclesiarum intuitu immunitatum iura concessa fuere, sed potius personarum quærentium subterfugium Ecclesiarum: ergo dum reus vult renunciare huic privilegio, ei licebit voluntarie se sinendo capi in Ecclesia, vel dum est in carceribus, sententia iudicis Laici voluntarie se submittendo, & renunciando iuri suo. Et rationem adducit, quia iura interdiciunt tantum vim fieri in templis, ut patet in cap. inter alia, de immunit. ibi. Non est violenter ab Ecclesia extrahendus, qua quidem volenti non inferitur, quod etiam patet ex cap. id instruimus, c. definitur cap. reum 17. quest. 4. Et idem Remigius de Gomis in tr. 1. de immunit. fallent. 11. ad finem, sic asserit. Licet fugiens ad Ecclesiam non debeat inuitus extrahi, tamen si voluntarie velit exire, potest extrahi etiam contradicentibus Ministris Ecclesiasticis; cum talis fugiens per hoc renunciet privilegio quod licitum est. Sic ille apud Barbosam loco citato.

15. Sed hanc sententiam puto omnino reiicien-

dam esse, quia, ut supra obseruauimus, & obseruat Suarez de Relig. tom. 1. lib. 3. cap. 136. num. 21. & alij quos citat & sequitur Peregrinus de immunit. cap. 13. num. 12. istud immunitatis privilegium principaliter & directè est Ecclesie concessum; licet indirectè redundet in beneficium delinquentium contentorum in tali loco; ergo ab ipsis renunciari non potest: si cuti renunciari non potest à Clericis privilegium fori; quia non ipsis ob ipsos, sed ob dignitatem Clericalem concessum est. Et ita hanc sententiam in terminis tenet Farinacius de immunit. cap. 19. num. 304. vbi citat Italiam & Decianum; quibus ego addo Peregrinum de immunit. cap. 15. num. 22. Trullenchi in Decal. tom. 1. lib. 1. cap. 1. dub. 11. num. 14 & sequent. & Castrum Palaum tom. 2. tract. 11. disp. vnic. punct. 11. n. 5. & Mastrillum lib. 2. decis. 169. Igitur reus extractus ab Ecclesia violenter nõ potest in carceribus renunciare huic privilegio: sed restitutus à iudicibus Laicis ad Ecclesiam, ex qua fuit extractus, potest potest, si vult voluntarie ab illa exire & tunc si à Ministris Laicis capiatur, eius immunitate non gaudebit: vnde dum reus in Ecclesia existit, licet consentiat se ligari, & extrahi à iudicibus Laicis, huiusmodi consensus & voluntas non excusat extrahentes à censuris. Et ita intelligendus est Salgadus tract. de Bull. Pontific. part. 1. cap. 3. num. 64. aliter omnino rellendus venit.

Sup. in fine
& Sed hic
insurgit
huius Res.

RESOL. CXVIII.

An in dubio, an reus gaudeat immunitate, spæcte ad iudicem laicum desinere controuersiam?
Et in corpore huius Resolutionis inueniuntur multa alia pulchra dubia necessaria, & casus circa hoc contingentes in praxi. Ex part. 6. tract. 1. Res. 30.

§. 1. Affirmatiue respondet Sarpus cap. 6. fol. 62. vbi sic ait. Videndum modò est, quando exoritur dubitatio; An reus possit abstrahi, necne; ad vtrum spectet definire. Communis est opinio ad sæcularem solummodo iudicem pertinere omnem de medio tollere dubitationem; eumque pariter cognitorem huius rei & iudicem esse. Ratio manifestè constat id enim fieri nequit absque certa cognitione eorum omnium quæ acciderunt; atque delictum grauius vel leuius reddere, culpamque aut aliqua dignam excusatione, aut enormem & atrocem facere possunt. Quare quaestiones necessariò habendæ, & omnia diligenter euoluenda, & cognoscenda sunt. Longè alienum munus ab Ecclesiastico, cui res spirituales solummodo committuntur. Ita Sarpus.

2. Sed miror, qua fronte potuit hic Sarpus asserere hanc suam opinionem esse communem: nam negatiuam talem esse testantur Gutierrez in pract. quest. lib. 1. num. 5. & Azevedus lib. 1. tit. 3. lib. 3. num. 20. & patet ex Doctoribus, quos attuli, & sequutus sum ego in part. 4. tractat. 1. resol. 49. quibus nunc ego addam Barbosam de iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. num. 55. & sequent. Castrum Palaum tom. 2. tract. 11. disput. vnic. punct. 13. num. 7. Rodriguez in quaestionibus Regular. tom. 2. q. 51. art. 3. Peregrinum cap. 3. num. 2. Guazzinum tom. 1. defens. 1. cap. 3. num. 3. Et probatur primò ex iure ciuili in leg. patet, §. hos vero, Cod. de his, qui ad Eccles. confug. & in l. present. C. eod. Probatur secundo ex iure Canonico in textibus expressis, ut in cap. fin. de immunit. vbi Pontifex Archipresbytero Toletano, & Compustellano Ecclesiasticis personis mādatur, ut publice nuncient committentes in Ecclesiis homicidia, & mutilationes membrorum non gaudere immunitate Ecclesiarum; ergo ad illos, & non ad sæculares per-

Quæ nunc
hanc sequetur.